నమూనా కథ

కథకుల్లో గోపాలం చెప్పుకోదగ్గ మనిషి. అతని కథల్లో మొత్తానికి కొంత ఇది లేకపోలేదు. కాని ఆవిషయం ఎక్కువమంది గమనించినట్టు తోచదు. నామట్టుకు నేను కథేదైనా చదివినప్పుడు బాగుంటే బాగుందనీ లేకపోతే లేదనీ అనుకోటమేకాని యెందువల్ల బాగుంది, యెందువల్ల బాగా లేదు అంటే చెప్పలేక పొయ్యేవాణ్ణి. అయితే నేను కథ ఈ విధంగా ఉంటే బాగుంటుంది అనే సిద్ధాంతం చెయ్యాలని ప్రయత్నించక పోలేదు. కాని నా ప్రయత్నం సాగక పోయింది.

ఎందుచేతంటే ఎడ్గార్ ఏలెన్ పో కథలు చదివితే అసంభవాలను గురించి రాస్తేనే కథలు బాగా వుంటయ్యనిపించేది, షెర్లాక్ హోమ్సు కథలు చదివితే డిటెక్టివు కథలే కథలనిపించేది, మరో కథలు చదివితే ప్రణయకథలే కథలనీ, జేకబ్స్ కథలు చదివితే నావికుల కథలే కథలనీ, ఇంకోరివి చదివితే పొట్టికథలే కథలనీ, వేరొకప్పుడు నలభై పేజీలు దాటనికథ ఏం కథ అనీ అనిపించేది. ఇలా సందర్భాను

సారంగా అభిప్రాయాలు మార్చుకుంటూ ఒక తీర్మానానికి రావటం దుస్సాధ్యమైంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో మా 'దూర్వాసుడు' ఒకనాడు నా దగ్గిరి కొచ్చి తనకూ గోపాలంతో పరిచయం చెయ్యమన్నాడు ఎందుకురా అని అడిగాను. ఏమందన్నాడు. నేను సహజంగా యేం ప నన్నాను. వాడు కాస్సేపు నీళ్ళు నమిలి, "మరే, మరేం లేదు కాని — అసలు సంగ తేమిటంటే - అప్పుడే ఒక్కరోజులోనే పెద్ద రాతగాణ్ని కాలే నను కో - అసలు వాని ఫక్కీ ఏమిటో కనుక్కుంటే - తరవాత క్రమంగా అభ్యాసం మీద - తెలీలా ?" అనటం మొదలు పెట్టాడు. నేను నిరుత్సాహమోటంగా తెలీలే దన్నాను. ఎట్లాగై తేనేం బయట పెట్టాడు తనకు కూడా కథలు రాయాల నుందనీ, అది గోపాలం కాస్త చేయూత యిస్తే జయప్రదంగా కొనసాగుతుందని తనకు ధైర్యం వుందనీ!

"ఓరి దూర్వాసుడా !" అన్నాను. వాడు మండిపడి అదే అనవద్దన్నది అన్నాడు. పాపం ఆ పేరు పెట్టేవరకూ వాడు కోపం ఎరగడు. జీవితం అలాగే వుంటుంది. న్యాయం లేదంటాను!

సరే తప్పేదేముంది?వీలుచూచుకుని ఇద్దరం గోపాలం యింటికి వెళ్లాం. నా దోషం లేకుండా ముందే చెప్పాను. "అతను నిన్ను వేధించు తాడురా, కాలాంతకుడు!"అని.

క్షణంలో దూర్వాసుణ్ని ముగ్గులో దింపి వాగించటం మొదలుపెట్టాడు గోపాలం.

"నాకు మరేం లేదు కానీండి, దాంతాడు తెగా! మనిషిని వర్ణిద్దామన్నా, ఇంటిని వర్ణిద్దామన్నా కలం సాగదు" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

"మరేమీ ఫర్వాలేదు. వర్ణనలు లేకుండానే కానివ్వండి. నాకూ వర్ణనలు నడవ్వు. అవి లేకుండానే కాలక్షేపం చేస్తున్నాను" అన్నాడు గోపాలం.

"నిజంగానా?" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

"నమ్మండి నా మాట" అన్నాడు గోపాలం.

దూర్వాసుడి మొహం వికసించింది.

"నాకు మరేం లేదు కానీండి, దాం దుంపతెగా! విషయం దొరికి చావదండి? రెండు మూడుసార్లు ప్రయత్నం చేస్తే మా ఇంట్లో జరిగే సంగతులూ, మా మామగారింట్లో జరిగే సంగతులూ దిగినై! ప్లాటు ఊహించలేను!" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

"సరిగా అదే నాకూ వచ్చిపడ్డది. చూశారో లేదో! నేనూ ప్లాట్లు ఊహించి యాడవలేను. ఎక్కడయినా జరిగిన సంగతులే మసిపూసి నేరేడుకాయ చేసి గీకేస్తుంటాను!"

"నిజం?" అన్నాడు దూర్వాసుడు నవ్వుతూ.

"నిజం!" అన్నాడు గోపాలం గంభీరంగా.

ఈపాటికి దూర్వాసుడి భయం యావత్తూ అంతరించింది. తనుకూడా కథకుల్లో ఒకడని ధైర్యం గట్టిగా కలిగింది.

గోపాలానికీ తనకూ ఒక్కటే తేడా ! అతను కొన్ని కథలు రాసి వున్నాడు తను రాయ నున్నాడు. ఆ ప్రకారంగానే తన్ను కాబోయే రాతగాడి కింద భావించుకుని, తనుకూడా గోపాలం మొదలయిన వాళ్ళలో ఒకడుగా మాటాడటం మొదలుపెట్టాడు. ఈవిధంగా గోపాలం మూవాడికి కొంత పురెక్కించి మెల్లిగా దించటం మొదలుపెట్టాడు. మూవాడు మొద్దు. కనుక్కోలేక పోయినాడు.

"కాని చిక్కంతా ఎక్కడ వస్తుందంటే ఒక మనిషి జీవితం జీవితం తీసుకున్నామంటే మొదటినించి చివరదాకా కథగా చెప్పటానికి వీలుపడదు. జీవితంలో కథలు జరుగు తూంటాయి. ఆ కథ ప్రారంభమై అంతం కావటానికి ఒక రోజు పట్టవచ్చును,పది సంవత్సరాలు పట్టవచ్చును. అందులో కూడా, ఈ లోపల జరిగిందంతా కథలోకి రావటానికి వీలు లేదు. అది కనుక్కునే నేర్పు కథకుడిది" అన్నాడు గోపాలం.

"ఎట్లా గెట్లాగూ ? ఏమన్నారు?" అన్నాడు దూర్వా సుడు.

"కథకుడికి యెక్కడ కథ ప్రారంభించాలో యే యే భాగాలు వదిలెయ్యాలో,చిన్న చిన్న సంస్కరణలు-మనలో మాటాడుకునేటప్పుడు మార్పులందాం!"

"అవును పేర్లూ అవీ మార్చకపోతే డెమిరేజి పడు తుంది!"

"చక్కగా సెలవిచ్చారు!ఎక్కడెక్కడ మార్చాలో,

చిరవకు ఎక్కడ ఆపాలో కూడా నమ్మకంగా తెలిసి వుండాలి !"

"తప్పకుండా" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

"కథ ప్రారంభించటం కన్నా ఆపటం చాలా కష్టం ఒకరిద్దరు మరీ చాతకాని వాళ్ళు నన్ను 'ఏమండీ, కథ కథా నాయకి గర్భం దాల్చినచోట ఆపటం శ్రేష్టమా, కొడుకు పుట్టిన తరవాత అంతా సుఖంగా ఉన్నారని చెప్పేసి ఆపటం మంచిదా ?' అని అడిగారు. 'అదంతా ఎందుకండీ ? సినిమా మోస్తరుగా నాయకీ నాయకులు ముద్దు పెట్టుకుంటూండగా 'ఫేడౌట్' చేసెయ్యండి' అని చెప్పాను."

"మీ ఆలోచన చాలా బాగుంది."

"ఏమాత్రం అనుభవం ఉన్న వాడికయినా తెలుస్తుం దండీ ! నూటికి తొంభై తొమ్మిది మంది కథ అయిపోవటం కనుక్కోగలరు. చూడండి! సినిమాలో యింకా గుడ్‌నైట్ రాకమునుపే నేలలోవాళ్ళు కూడా ఎలా లేస్తారో!"

"అవును కానండి, నామటుకు నాకు సినిమా చూస్తుంటే అప్పుడే అయిపోయిం దనిపిస్తుందండీ "

"దాందేమిటిలెండి!"

"ఇంతకూ నేనుకూడా కథలు రా య వ చ్చు నంటారు !"

"అనుమాన మేమిటి ? యింత దూరం వచ్చారు కనక, ఉత్త కబుర్లెందుకు? నేను జీవితంలో కథలెలా ఇమిడి వుండేదీ మీకు చూపిస్తాను. మీరు ఊఁ కొడుతూ వుం

డండి. కథ అయిపోగానే మీరిక ఊఁ కొట్టరు! నేను చెప్పే కథ మీకు నమూనాగా కూడా పనికొస్తుంది."

"చెప్పండి ! చెప్పండి" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

అతను చెప్పటం, ఇతను ఊఁ కొట్టటం!

"శంకరమని నాతో చదువుకున్నవా డొకడున్నాడు. వాడూ దిట్టంగా డబ్బున్నవాడూ! వాడికి చదువెందుకు ? ఉద్యోగా లెందుకు ? స్కూలుఫైనలుతో చదువు చాలించాడు. అందుచేతనో, మరి ఇంట్లో అధికారం ఎక్కువ భాగం ఆడవాళ్ళ దవటం చేతనో వాడికి ఆడనాగరికత అబ్బింది. మన సంఘంలో ఆడనాగరికత ఒకటీ మగనాగరికత ఒకటీ తగలబడ్డయ్‌గా!

"కాలక్రమానా, కర్మవశానా వాడికి పెళ్ళి కావటం, భార్య కాపరానికి రావటం జరిగినై.

"శంకరం, వెధవ. ప్రబంధాలైనా చదివిన పాపాన పోలేదు మరి. వాడికి శృంగారం తెలిదు సరేకదా, భార్యతో స్నేహంగా వుండటంకూడా చాతకాదు. ఆ భార్య పక్కలో ఉన్నంతసేపూ యేమో, ఆ తరవాత యెన్నడూ యెరగని పరాయి మనిషిని చూసినట్టు చూసేవాడు. తన పెట్టెలు, బట్టలు, వస్తువులు—యేమీ ఆవిణ్ణి ముట్టుకో నిచ్చేవాడు కాడు. ఆ అమ్మాయికి వీణ్ని వుడికించి కోపం తెప్పించటం సరదా. వీడిలో ఇటువంటి దౌర్భాగ్యపు గుణాలన్నీ గమనించి, అయిదు నిముషాల కోసారి వాడి కిష్టంలేనిపని చేస్తుండేది. పట్టపగలు వీ డే పనిమీదైనా పడకగదిలో ఆడుగు

పెట్టాడా, తనుకూడా లోపలికొచ్చి తలుపేసేది. అది వాడికి గిట్టదు. అందరూ చూస్తే ఏమనుకుంటారు!"

మా దూర్వాసుడు నావంక తిరిగి "చూశావా! అదీ కారక్టరైజేషన్! మొదటనే చెప్పారు, అతని నాగరికత ఆడ వాళ్ళ నాగరికత అని... కానివ్వండి" అన్నాడు.

"కాని అన్నిటికన్నా శంకరం వైథవ పెట్టెలు ముట్టుకో నివ్వకపోవటం ఆ పిల్లకు చాలా అనుమానాస్పదంగా కన పడ్డది. ఎవరైనా ఆడవాళ్ళు వాడికి ఉత్తరాలు రాస్తున్నా రేమో నన్న అనుమానం కూడా పోయినట్టు తెలుస్తుంది ! ఇంకేముంది? నవ్వులు నువ్వులైనై. అదివరకు వాణ్ని ఏడి పించటానికి పెట్టెలు తెరిచిన మనిషి ఒకనాడు వాడు లేకుండా చూసి, వాడు అన్నిటికన్న ప్రాణపదంగా కాపాడుతున్న పెట్టె తెరిచి సవిరించింది. అందులో ఆ పిల్ల కేం దొరికిందను కున్నారు? ఒక చక్కని స్త్రీ ఫోటో!

"ఇహ చెప్పేదేమిటి ? ఆ అమ్మాయి కొక్కసారి కోపమూ ఏడుపూ కూడా వచ్చినై. ఆ ఫోటో చించేద్దా మనుకుంది. కాని అది అకస్మాత్తుగా మొగుడి మొహం ముందు పెడితే ఆ మొహం ఎలా వుంటుందో చూసి ఆనం దించుదామని, ఆ ఫోటో తీసి జాగ్రత్తగా దాచిపెట్టింది. మళ్లీ పెట్టె సర్ది మూసేసింది.

"యింకేం ! ఆ రాత్రే పాశుపతాస్త్రం ప్రయోగిం చింది ఆ ఫోటో చూసి ఊసరవిల్లల్లే రంగులు మారటం మొదలుపెట్టాడు శంకరం. దాంతో ఆ పిల్ల అనుమానం

కాస్త రూక్షయింది. ఏడిచింది. తప్పు తను తిట్టుకుంది వాణ్ని మాటలంది, ఎంత కంగారు పడాలో అంత కంగారు పడి, వాణ్ని కూడా అంత కంగారు పెట్టింది. ఆ కంగారులో శంకరం కోప్పడటం కూడా మర్చిపోయినాడు.

"అది వాళ్ళిద్దరికీ ప్రథమ కలహం. ఇద్దరికీ మొత్తంమీద బాగా చెడ్డది. ఇప్పుడు శంకరం భార్యను తనపెట్టి సవరించి నందుకు కోప్పడేం లాభం? ఆ పిల్ల అనవసరంగా వ్యథ పడుతున్నదని కూడా తెలుసు. కాని ఆ ఫోటో ఏమిటో, దానికీ తనకూ ఏం సంబంధమో చెప్పటానికి ధైర్యం లేదు. ఆ కాస్త రహస్యం తెలిస్తే తనమీద భార్యకు జన్మలో మళ్లీ గౌరవం రాదేమో నని భయం! అందువల్ల వాడు నోరు తెరవలేదు కొంతకాలం.

"ఇంతలో వాడికో మంచి ఆలోచన తట్టింది, వెంటనే వాడు పెళ్ళాందగ్గిరికి పోయి ఆ ఫోటో తనచెల్లెలి దన్నాడు. వాడికి చెల్లెలు లేదని పెళ్లాం ఎరగదూ? కావలిస్తే పోలికలు చూసుకోమన్నాడు ధైర్యంగా పోలికలైతే ఉన్నై!

"శంకరం పెళ్లాం దిగ్భ్రమ చెందిపోయిం దంటే నమ్మండి! ఆ పిల్ల నే విధంగా భావించటానికీ పాలుపోలేదు. తను పొరపాటు పడ్డట్టు ఒప్పుకుని సంధి కొచ్చింది. కాని ఒక షరతు పెట్టింది. ఆ ఫోటో ఎవరిదో చెప్పమంది. ప్రాణం పోయినా చెప్పనన్నాడు శంకరం. మొద్దు!

"ఈ సమయంలో బాబూ, నేను వాడి కొంపకు వెళ్ళటం తటస్థించిందనదండి. నేను వాడితో భార్యముందే

'ఏంరా శంకరం? మరి రేపు ఆనివర్సరీకి ఆడవేషం వేస్తావా? వెనకటి వోపిక పోయిందా?' అన్నా వెంటనే వాడి పెళ్ళాం 'ఏమండీ, మీరు ఆడవేషం వేస్తే నాకూ్కూడా చూపించరూ?' అంది ఆదుర్దాతో"

"ఊఁ! - ఉఁహూ! ఊఁ" అన్నాడు దూర్వాసుడు.

గోపాలం నోట్లో సిగరెట్టు పెట్టుకుని నిప్పెట్టెకోసం చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

"కథ అయిపోయింది. మనం మెల్లిగా కొంప చేరుకుందామా?" అన్నాను.